

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

5. ČÍSLO / XXXI. ROČNÍK

17 Kč • 0,90 €

5. ÚNORA 2023

Z obsahu:

O duchovní neútěše

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 26. října 2022
na Svatopetrském
náměstí v Římě
- strana 2 -

Svatá Apolonie

Libor Rösner
- strana 4 -

Milovat všechny kříže

Z dopisů sv. Františka
Saleského sv. Janě
Františce de Chantal
- strana 5 -

Předpověď zmrtychvstání

P. M. Piotrowski SJ
- strana 6 -

Uzdravení

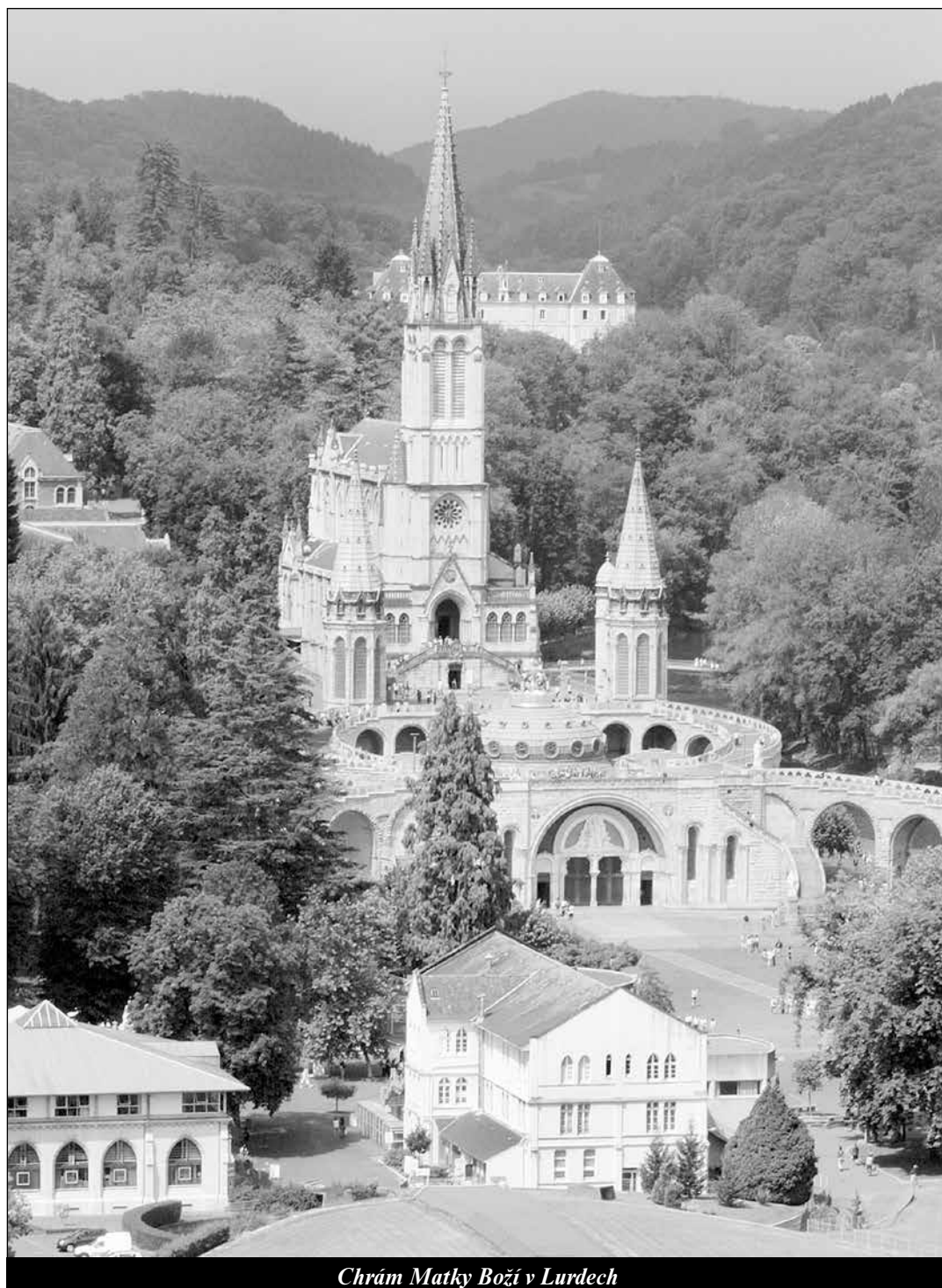
nádoru mozku
- strana 8 -

Maminka Markéta (2)

Život matky Dona Boska
Teresio Bosco
- strana 10 -

Anglikánská církev žádá
o odpuštění za historické
vazby na otrokářství

- strana 12 -

Chrám Matky Boží v Lurdech

O duchovní neútěše

Katecheze papeže Františka při generální audienci
26. října 2022 na Svatopetrském náměstí v Římě

Drazí bratři a sestry, dobré ráno! Jak jsme viděli v předchozích katechezích, rozlišování není primárně logický postup; týká se činů a činy mají také afektivní konotaci, kterou je třeba rozpoznat, protože Bůh mluví k srdci. Přejdeme tedy k prvnímu afektivnímu faktoru, k předmětu rozlišování, totiž k neútěše. Co je to neútěcha?

Neútěcha je definována takto: „Temnota duše, vnitřní neklid, tíhnutí k nízkým a pozemským věcem, neklid způsobený různými podněty a pokušeními: tak má duše sklon k nedůvěře, je bez naděje a bez lásky a nachází se v lenosti, vlažnosti, smutku a jakoby odloučena od svého Stvořitele a Pána.“ (Sv. Ignác z Loyoly, *Duchovní cvičení*, 317) Všichni to zažívá-

me. Věřím, že jsme to tak či onak zažili, takovouto neútěchou. Problém je, jak ji číst, protože i ona nám má něco důležitého říct, a pokud spěcháme, abychom se jí zbavili, riskujeme, že ji ztratíme.

Nikdo by nechtěl být neútěšený, smutný: to je pravda. Všichni bychom chtěli žít vždy radostný, veselý a spokojený život. To by však kromě toho, že to není možné – protože to opravdu možné není –, nebylo dobré ani pro nás. Změna života zaměřeného na neřest může začít v situaci smutku, výčitek svědomí za to, co člověk udělal. Etymologie tohoto výrazu, „výčitky

Pokračování na str. 13

Je třeba umět rozlišovat – v duchovním životě i v tom světském. Svatý Jan Bosco prostým pozvednutím ruky ukázal na Kristův kříž a přesvědčil tak svoji maminku, aby ho neopouštěla a i nadále se obětovala pro chlapce, kteří se pohybovali na okraji lidské společnosti. (str. 10–11) Ano, pohled na kříž našeho Pána Ježíše Krista nám umožňuje lépe chápat své Bohem určené poslání na tomto světě, pomáhá nám rozlišovat vůli Boží, kterou není vždy snadné přijmout, a pohled na trpícího Bohočlověka v nás vzbuzuje také ctnost zbožnosti – neboť co jiného může před takovým Bohem člověk udělat, než padnout na kolena a v pokoře se mu odevzdat ve všem, co život zde na zemi přináší?

Rovněž v událostech, které zarmocují lidské srdce a jsou lidsky těžce snesitelné, je třeba – podle sv. Františka Saleského – rozlišovat mezi těmi, na které lze poskytnout lék, a těmi, na něž léku není a měli bychom je snášet jako umrtvování, které nám náš Pán posílá, aby nás vyzkoušel a učinil nás zcela svými. (str. 5) Je zřejmé, že světec zde nehovoří ani tak o fyzických záležitostech těla, ale o celkovém rozpoložení lidské duše a o všem, co ji znepokojuje. A to je velmi podstatné, protože fyzická bolest je sice jedním z křížů, které Pán na naše bedra klade, aby nás posunul na cestě spásy vpřed, ale není tím hlavním. Mnohem závažnější je právě bolest duše, která nemá fyzickou podstatu. Když

Editorial

ta trpí, je člověk mnohem blíže Pánu Bohu, i když se v daném stavu může zdát, že tomu tak není. Jedním z takových stavů je duchovní neútěcha, o níž ve své katechezi hovořil papež František. Ale může to být i jistý způsob zoufalství nad děním ve světě, nad nemožností najít východisko ze složité životní situace... cokoliv, co vede k vnitřnímu neklidu a zapominání na Pána Boha, na jeho Prozřetelnost a silu Kristova kříže, který zlomil ďáblůvu moc nad lidskou duší a přinesl všem lidem spásu – ačkoliv ne každý člověk skrze svá rozhodnutí spásy dosáhne. Proto trvalý niterný pohled na Pána Ježíše přibitého na kříž je tak spásonosný, zvláště je-li spojen s úkonem zbožnosti.

Pochopitelně v těchto dnech, kdy si 11. února Světovým dnem nemocných připomeneme události v Lurdech a Boží zázraky s tímto místem spojené, se do popředí našich myšlenek dostanou i ony fyzické záležitosti našich životů. Kéž by povzbuzení, že Pán Bůh může uzdravit, (str. 8–10) pokud je to pro větší prospěch lidské duše, bylo zároveň připomínkou toho, že pro větší dobro člověka – spásu může Pán ukončit jeho pozemskou pouť. Také zde musíme v tomto smyslu rozlišovat, a je pouze vyjádřením určitého vzdoru vůči Boží Prozřetelnosti, pokud někdo Pánu něco v takových

případech vyčítá, či není ochoten přijmout Boží vůli. Je pak velmi užitečné pohlédnout na Kristův kříž a uvědomit si, že nevinný a všemocný Bohočlověk prolil svoji krev za spásu lidských duší, ač věděl, jak i pak bude každý člověk sužovat jeho nekonečně milosrdné srdce svými hříchy. A protože jen Stvořitel vidí do lidské duše a zná i věci budoucí, nemůže mu člověk mít za zlé, když ve své Prozřetelnosti rozhodne o životě, nemoci, utrpení či bolesti tím či oním způsobem. Člověku, který intenzivně žije v Boží přítomnosti a ve vzájemné lásce s ním, jsou tyto skutečnosti zřejmě a přijímá je. A proto možná nyní více myslíme na ty, kteří takovou víru nemají, vždyť jejich duchovní boj s jakýmkoliv utrpením je vpravdě bojem o spásu jejich duší. Můžeme se modlit za jejich uzdravení, ale vždy je třeba odevzdat tuto záležitost Boží Prozřetelnosti a spíše se modlit za spásu duše. Krásně to vše vystihuje modlitba postiženého, která končí právě tím, že i když nedostal nic z toho, oč prosil, přesto dostal vše, po čem toužil. (str. 9) A to je podstata jakékoliv modlitby, i té za uzdravení: přijetí Boží vůle a víra, že Pán dá vše, po čem toužím, i když mnohdy jinak, než bych si představoval.

Rozjímejme často nad Kristovým křížem, jak to dělali i svatí, a budeme překvapeni, jak Boží vševědoudcnost rozlišuje věci jinak než my, Boží děti odkázané na jeho Prozřetelnost...

Daniel Dehner

Vrať se na návrší, kde Ježíš vyhlásil, jak můžeš dojít k opravdové blaženosti tak, abys byl k prospěchu i svým bližním. Dnes ti chce vysvětlit, že cenou za tento dar blaženosti je úplné obrácení, tj. dokonalý odklon od hodnot tohoto světa. Ježíš má se všemi, které pozval k sobě, své zvláštní plány. Skutečnost, že usedneš k jeho nohám, znamená, že jeho plány se týkají i tebe a tvého života. Přeje si, aby sis ze setkání s ním odnášel nadšení pro spolupráci na spásu světa. Jde tedy o více než jen o tvou blaženost. Proto se musíš od tohoto světa výrazně odlišovat. Ježíš k tomu použil zvláštní podobnosti. Přirovnává své spolupracovníky k soli.

Proč právě k soli? Co je na ní tak zvláštního? To, jak je neokázalá, prostá, a přesto potřebná. Nepoužijí k chamtivosti jako zlato a drahokamy, a přece se lidé bez ní neobejdou. To, čím se však vyznačuje, je její chuť: je výrazná a velice zřetelná. Stačí jí docela málo, aby pokrůmům dodala správnou chuť. Dokáže také pokrmy chránit před rychlým zkažením. Kdyby si však sůl nezachovala své podstatné vlastnosti, nebyla by k ničemu, zbytečně by zabírala místo.

Pán ti tedy nabízí, abys do tohoto světa, který se stal zcela planým svou lhostejností, vnesl zpět zcela odlišnou, výraznou a nezastupitelnou chuť spravedlnosti a pravdy. Jde o to, aby beze vší okázalosti, skromně a nevťiravě byla všem zřejmá pravá a zdravá „příchut“ Božího království. Musíš se připravit také na to, že Ježíšova „sůl“ bude v menšině. Stačí jí málo, ale musí mít tu správnou chuť. Znamená to, že nemůžeš žít sám pro sebe ve své ulitě, ale máš roznášet Boží sůl, kamkoliv přijdeš: do své každodenní činnosti, do svých vztahů v kruhu rodiny i v pracovním prostředí, do společenství svých přátel, do veřejného a kulturního života i do své zábavy a odpočinku.

Tvá sůl ovšem může ztrácet svou chuť. Stane se tak tehdy, když budeš zanedbávat svůj duchovní růst, svou náboženskou výchovu a vzdělávání, když tvé názory, postoje a způsoby začnou splývat s žalostným a mdlým průměrem tohoto světa. Jestliže se odkloníš od svého Pána, odkud chceš získat svou správnou „chuť“? Kdo si vyslouží, aby byl pro svou planost a vlačnost vyhozen ven, nedočká se

Poslání učedníka

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Jestliže sůl se zkaží,
čím bude osolena?*

nakonec přijetí ani u tohoto světa: ztratí všechnu vážnost a bude pošlapán jako předmět pohrdání. To je více než smutná perspektiva.

Ježíš má ještě jedno výstižné přirovnání: chce, aby tě mohl nazývat **světlem** pro tento svět. I maličký záblesk světla uprostřed temnot probouzí naději, dává orientaci, umožní rozlišovat. Ten, kdo rozsvěcuje světlo, se snaží, aby se jeho jas co nejvíce šířil: světlo staví na takové místo, kde jeho zář bude co nejvydatnější, co nejpřístupnější, co nejužitečnější. Svíce pod poklopem nejen že nikomu nesvítí, ale nakonec se sama udusí a zhasne. Rozžaté světlo nesvítí samo pro sebe. Září ve službách toho, kdo je rozsvítil, a nijak mu přítom nevadí, že se tím samo stravuje.

Poděkuj Ježíši, že ti svým stručným, ale na výsost výstižným způsobem vysvětluje a přibližuje poslání svých učedníků. Máš tedy v sobě rozmnožovat jeho světlo, abys byl jako rozzářené město na výšině, jehož jas proniká do dálky. Zapálil tvou svíci plamenem svého Srdce, protože počítá s tím, že z tebe bude toto světlo zářit vstříc mnoha dalším, kteří se do sud nacházejí v temnotách. Světlo, které máš jasně vydávat, je ve skutečnosti světlo samotného Pána. Vybral si tento způsob, jak rozdávat svůj jas skrze ochotné lidské živé svíce, které mu poslušně dávají k dispozici svůj vosk i svůj knot. Má-li mít z tvého světla někdo užitek, postarej se, abys svítil jasným, čistým a klidným plamenem, který neblíká a nekouří.

Pán od tebe očekává, že budeš svítit nejen lidem k užítku, ale i k Boží slávě. Bude tomu tak tehdy, když ve tvém světě rozpoznají, že mají nebeského Otce, aby se připojili k těm, kteří mu vzdávají chválu. Ve tvém světle se mají stát nejen svědky, ale přímo účastníky Boží dobroty. *Tvé světlo vyrazí jako jitřenka, když lámeš chléb hladovému, dopřáváš pohostinství bloudícím ubožákům, oblékáš nahého, neodmítáš pomoc bližnímu.* Nevidíš, jak zasvítí Boží světlo v očích toho, komu

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 58,7-10

Toto praví Hospodin: „Lámej svůj chléb hladovému, popřej pohostinství bloudícím ubožákům; když vidíš nahého, obleč ho, neodmítej pomoc svému bližnímu. Tehdy vyrazí tvé světlo jak zora, tvá jizva se brzy zacelí. Před tebou půjde tvá spravedlnost a za tebou Boží sláva. Tehdy budeš volat, a Hospodin ti odpoví, křičet o pomoc, a on ti řekne: »Zde jsem!« Přestaneš-li utlačovat, ukazovat prstem, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, ukojíš-li lačného, tehdy v temnotě vzejde tvé světlo a soumrak tvůj stane se poledním jasem.“

2. čtení – 1 Kor 2,1-5

Bratři, když jsem k vám přišel hlásat svědectví o Bohu, nepřišel jsem s nějakou zvláštní výřečností nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného.

Vystupoval jsem u vás se skleslou náladou, se strachem a obavami. A moje mluvení a kázání nezáleželo v přemlouvavých slovech moudrosti, ale v projednání Ducha a moci. To proto, aby se vaše víra zakládala na moci Boží, a ne na moudrosti lidské.

Dokončení na str. 7

jsi s vlídnou a laskavou štedrostí prokázal dobrodiní? *Přestaneš-li utlačovat, křivě mluvit, nasytíš-li svým chlebem hladového, tehdy vzejde v temnotě tvé světlo a tvůj soumrak se stane poledním jasem. Před tebou půjde spravedlnost a za tebou Boží sláva.*

Pán tě posílá, abys hlásal svědectví o Bohu nikoliv nějakou zvláštní výřečností, lidskou moudrostí a přemlouváním, nýbrž příkladem Ježíše Krista, a to ukřižovaného. On celým svým životem *dobře činil.* ⁽¹⁾ Přijmeš Ježíšovo poslání? Nemusíš se toho obávat, jestliže *důvěřuješ v Pána.* ⁽²⁾ Neodcházej, dokud neučiníš správné rozhodnutí.

Děkuj Pánu za čest, kterou ti prokazuje svým pozváním, a pros jej o potřebnou sílu stát se světlem, které se stravuje tím, že svítí.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Sk 10,38; ⁽²⁾ srov. Ž 112,7.

Svatá Apolonie

Když v roce 1507 připluli portugalské mořeplavci k ostrovu Mauritius, nazvali jež z úcty k mučednici žijící ve 3. století „Svatá Apolonie“. Tato žena nejenže dobrovolně podstoupila smrt pro víru, ale sama dokonce učinila ten rozhodný krok, který jí stál život, a to proto, aby svůj život odevzdala Kristu v lásce a čistotě srdce.

Na přelomu let 248–249 vypukl v Alexandrii jeden z mnoha velkých pogromů na křesťany, jakých se během prvních tří staletí po Kristu událo v Římské říši nepočítaně. V Alexandrii sehrála důležitou roli věštbá jednoho z věštců, který vinu za hněv bohů a jejich následnou nepřítelství přisuzoval přetrvávající existenci vyznavačů křesťanského kultu ve městě. Hněv podle něj odvrátí jen jejich vyhlazení. Zfanatizovaný dav se na křesťany vrhl jako dravá zvěř. Vyvlékali je z jejich domovů a na ulici je pak kamenovali, bičovali, dokud je namnoze neubili k smrti.

Dozvídáme se o tom všem z historického spisu Eusebia, prvního církevního historika, jenž ve svém díle cituje dopis svatého Dionýsa Alexandrijského, zvaného též Veliký. Jednou z obětí tohoto hromadného vraždění byla i svatá Apolonie. Na jejím osudu můžeme vidět, co vše museli vyznavači Ježíše Krista při hájení své víry vytrpět.

Svatá Apolonie pocházela z dobře situované rodiny. Podle některých zdrojů byl její otec členem alexandrijského senátu či jakéhosi parlamentu té doby. Důležité podotknout, že tato instituce měla ve starověku společenský věhlas a její představitelé se jednak těšili velké úctě, jednak byli všeobecně vnímáni jako přirozené autority a jako jakási vyšší třída. Odlesk otcovské vážnosti dopadal i na jejich děti.

Apolonie byla křesťankou, přičemž se neví, zda křesťanství tajně nevyznával i její otec. Tajně proto, že v době panování císaře Decia, známého svou averzí vůči křesťanům, bylo nebezpečné prezentovat pravou víru navenek. Zapřísáhlý nepřítel mladé církve si její pronásledování snad vytyčil jako jeden z cílů své vlády, protože období, kdy seděl na císařském trůně zrovna on, patří k těm vůbec nejkrvavějším, ačkoliv se jednalo o pouhé tři roky. Svatý Fabián, svatý Babylas z Antiochie, svatá Agáta či svatí Kartaginští mučedníci – to jsou jen některé z jeho obětí. Odmítli splnit nařízení císařského dekretu přinést oběť římským bohům.

Ale zpět ke svaté Apolonii. V době zmiňovaného běsnění již byla ženou v pokročilém věku. Žila jako Kristu zasvěcená panna a určitě musela být ve svém okolí známá třeba už jen tímto životem bez muže, což těžko mohlo někomu uniknout, zvláště byla-li senátorovou dcerou.

Každopádně také ji vojáci vyslaní Deciem vyvlekli z jejího obydlí a snažili se ji přinutit, aby se zřekla Krista, přiklonila se ke státnímu náboženství vyznávajícímu mnohobohoství a na důkaz toho nasypala na oltář jednoho z těchto římských bohů kadidlo, jakožto výraz úcty a podřízenosti.

Apolonie to ale rezolutně odmítla. Její vězňatelé však neměli pro její heroismus pochopení a použili ke svému přesvědčování hodně hrubou sílu: surovým bitím jí vyrazili všechny zuby a přerazili obě čelisti (jiná verze hovoří o vytrhání zubů kleštěmi). Ani tehdy však nepovolila. Proto tuto ve víře pevnou ženu přivedli k hořící hranici a dali jí poslední šanci zachránit si život. Není snad ani třeba dodávat, za jakou cenu. Pokud by neposlechla, skončí v plamenech, ujistili ji.

Ercole Ferrarese (1451–1496):
Sv. Apolonie

Záhy se ale všichni stali nechtěnými svědky scény, při níž jim musel přes vztek a zhrzenou pýchu, které bezesporu pocítovali, běhat mráz po zádech. Postarší Apolonie, která vinou zlomených čelistí nemohla mluvit a nemohla tak vyslovit to, co měla v srdci, dala gestem na vědomí, že potřebuje čas na rozmyšlení. Jakmile ji ale katané pustili ze sevření, sama od sebe skočila do planoucí hranice. Tím zpečetila 9. února 249 svůj osud.

V její dobrovolné smrti rozhodně nelze spatřovat sebevražedný akt, nýbrž naplnění Ježíšových slov z Janova evangelia o odevzdání svého života: „Nikdo mi ho nebere, ale já jej dávám sám od sebe.“ (Jan 10,18) Tato žena položila svůj život za jedinou věc, kterou chovala v srdci, obětovala ho za jedinou hodnotu, kvůli které jí stálo za to žít. Než aby měla ze slabosti podlehnout a zradit, raději se z lásky ke Kristu vzdala života pozemského, aby si zachránila život věčný. Tak vnímal její čin např. i svatý Augustin.

Její způsob smrti nezůstal utajen. Pro tehdejší křesťany se stal obrovskou vzpruhou v jejich snášení utrpení. Svou mučednickou smrtí se Apolonie v životě rané církve nepopíratelně zařadila mezi svaté Boží. Později byla v Římě (poté, co bylo křesťanství zrovnoprávněno s ostatními náboženstvími a začalo v impériu výrazně dominovat) k její cti vystavěna bazilika.

V ikonografii je zobrazována svatá Apolonie s kleštěmi, jimiž jí patrně její trýznitelé vytrhali zuby. Dalšími atributy této mučednice pro víru jsou koruna, mučednická palma a hranice, v níž skončil její život. Její ostatky lze nacházet po celé Evropě, uctít je můžeme např. v Portu, Antverpách či v Kolině nad Rýnem. Její svátek připadá na 9. února.

Její způsob smrti nezůstal utajen. Pro tehdejší křesťany se stal obrovskou vzpruhou v jejich snášení utrpení. Svou mučednickou smrtí se Apolonie v životě rané církve nepopíratelně zařadila mezi svaté Boží. Později byla v Římě (poté, co bylo křesťanství zrovnoprávněno s ostatními náboženstvími a začalo v impériu výrazně dominovat) k její cti vystavěna bazilika.

V ikonografii je zobrazována svatá Apolonie s kleštěmi, jimiž jí patrně její trýznitelé vytrhali zuby. Dalšími atributy této mučednice pro víru jsou koruna, mučednická palma a hranice, v níž skončil její život. Její ostatky lze nacházet po celé Evropě, uctít je můžeme např. v Portu, Antverpách či v Kolině nad Rýnem. Její svátek připadá na 9. února.

Milovat všechny kříže

Z dopisů sv. Františka Saleského
sv. Janě Františce de Chantal

402. - III. - č. 2050 - str. 843

Obsah: Milovat všechny kříže, které pokláme, bez rozdílu. Jaké kříže jsou nejlepší. Kříže „dosti jemné“. To, co dá kříži hodnotu.

1604-1609

Nikdo s jistotou nikdy nevěděl, z jakého dřeva byl Kříž našeho Pána udělán. Domnívám se, že je to proto, abychom milovali stejně všechny kříže, které by nám poslal, ať už by byly udělané z jakéhokoli dřeva, a abychom neřikali: Tento anebo onen nezasluhuje, aby byl milován, protože je zhotoven z toho anebo z onoho dřeva.

Nejlepší kříže jsou ty nejtěžší. A nejtěžší jsou ty, které nejvíc vzbuzují odpor podle nižší části našeho srdce. Kříže, které potkáváme na naší cestě, jsou vynikající, ale ještě mnohem lepší jsou ty, které nacházíme doma. A čím víc nás takové kříže obtěžují, tím jsou lepší než žiněná košile, kázeňské způsoby, posty a všechno to, co drsnost vynalezla. V těchto těžkostech se zjevuje velkorysost dětí kříže a obyvatel svaté hory Kalvárie.

Kříže, které si zhotovíme sami anebo my sami vynalezeme, jsou vždycky trochu jemné: je v nich vždycky něco našeho, a proto jsou vždy méně bolestné. Pokoňte se tedy a přijměte s radostí ty, co na Vás byly vloženy bez Vašeho přání. Délka kříže mu dává hodnotu, protože není tvrdšího trápení než to, co je dlouhodobé. Buďte věrná až na smrt a budete mít korunu slávy.⁽¹⁾ Jste zamilovaná do Ukřižovaného. Co byste tedy chtěla být, než být ukřižovaná? „Láska činí stejnými ty, kteří se milují.“⁽²⁾

412. - III. - č. 2060 - str. 852

Obsah: Důvod pro pokoření se. Láska, kterou máme vyzískat z Utrpení. Dva druhy mučedníků. Nést kříž, jako ho nesl náš Pán.

V každém okamžiku je třeba se obracet na Boha, také během vnější činnosti. Nejvhodnějším úmyslem k pokoření se je to, že napodobujeme našeho Pána, který se pokořil. Jedním z největších stupňů pokory je neomlouvat se⁽³⁾. Z Utrpení našeho Pána se mohou vyzískat tyto čtyři druhy lásky:

1. Bázeň.
2. Zkroušenost.
3. Naděje.
4. Láska.

Jsou dva druhy mučedníků: reální a duchovní. Duchovní mučedníci jsou ti, kteří jsou rozhodnutí, že spíše zemřou, či dokonce že raději vytrpí všechny bolesti, jaké jsou na světě, než aby urazili Boha. Všichni křesťané musí v tomto smyslu být mučedníky, protože nevstoupí do Božího království nikdo, kdo by toto odhodlání neměl.

Neste mile a klidně kříž, který Vám sám náš Pán vložil na ramena, a neste ho jako samotný božský Spasitel, o kterém je řečeno, že byl jako beránek, který neotevřel ústa.⁽⁴⁾

415. - III. - č. 1663 - str. 855

Obsah: Jak se máme chovat, když jsme zarmoucení. Cesty, které vedou k přistávu. Útěcha nás připravuje na veliké bolesti a na kříž.

a)

Boží Prozřetelnost musí být jediným našim pomocníkem za jakýchkoliv okolností, protože jsme jeho a on se nám postará o všechno dobré a užitečné.

V událostech, které zarmocují lidské srdce, jde o to umět rozlišit ty, na které je možno poskytnout lék, a vždy se snažit, abychom jim čelili mile a pokojně. Ty, na něž léku není, je třeba snášet jako umrtvování, které Vám náš Pán posílá, aby Vás vyzkoušel a učinil Vás cele

svou; a stále uchovávat Vaše srdce v pokoji a ve vřidnosti.

Znovu vložme své štěstí do Ježíše Krista ukřižovaného a ujděme v pokoji a v trpělivosti zbytek těchto trnitých cest, které nás dovedou do přístavu.

Musíme naším trápením, našimi bolestmi, našimi nudami a všemi našimi zármutky sloužit svaté lásce: jsou to všechno velice dobré prostředky k tomu, aby duše pokročila ve svaté službě jeho Božímu Majestátu.

b)

Nevím, jestli těmito útěchami a tímto zápalením náš Pán zamýšlí disponovat naše srdce ke strastem ve službě bližnímu a ve službě růstu jeho slávy, anebo k přijetí nějakého velikého kříže a utrpení, která, jak doufám, s jeho milostí, odvažně, pokorně a pokojně obejmeme, jako budeme objímat všechno to, co nám jeho božská Prozřetelnost pošle.

*Sestavovatel a překladatel:
paní Jiřina Giusio a don Jan Ihnát, SDB.
Dopisy svatého Františka Saleského
svaté Janě de Chantal. 2020
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Zj 2,10.

⁽²⁾ Výrok je připisován Pythagorovi.

⁽³⁾ Tímto se nechce říct: neomlouvat se nebo neprosit o odpuštění, ale neospravedlňovat se. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Srov. Iz 53,7.

Předpověď zmrtvýchvstání

Dne 19. dubna 1879 uzavřeli tělo sv. Bernadety do pocínované a zapečetěné dubové rakve, která byla uložena do hrobu v klášterní zahradě. Od té doby, v rozporu se všemi přírodními zákony, vůbec nepodléhá procesům rozkladu a dodnes si zachovává udivující svěžest a krásu.

Bernadeta Soubirousová vstoupila do kláštera sester v Nevers v roce 1866 a pobývala tam do své smrti, tedy do 16. dubna 1879. Dne 19. dubna Bernadetino tělo uzavřeli do pocínované a zapečetěné dubové rakve, která byla uložena do hrobu v klášterní zahradě. Od té doby, navzdory všem přírodním zákonům, vůbec nepodléhá procesu rozkladu – stejně vnějšího, jako i vnitřního – a dodnes si zachovává udivující svěžest a krásu. Poutníci přicházející do kaple kláštera Saint-Gildard v Nevers (Francie) vidí neporušené tělo sv. Bernadety Soubirousové oblečené v řeholním oděvu a působící dojemem, že zemřela spí. Mnozí se ptají: „Je to opravdu ona? A skutečně její tělo nepodlehlo rozkladu?“ Jsou to otázky, na které se pokusíme odpovědět.

Informační etapa Bernadetina beatifikačního procesu na diecézní úrovni byla zakončena na podzim roku 1909. Podle příslušných církevních předpisů bylo třeba provést tzv. kanonické rozpoznání těla zemřelé. To se stalo 22. září 1909. Ofi-

ciální, detailní zpráva o první exhumaci se nachází v archivu kláštera Saint-Gildard. Čteme v ní, že v 8.30 ráno byl otevřen hrob za přítomnosti biskupa Gautheye z Nevers a členů diecézního tribunálu. Po sejmutí víka rakve se ukázal překvapující vzhled ideálně zachovaného Bernadetina těla. Z její tváře vyzařovala dívčí krásu, oči měla zavřené, jako by byla ponořena v klidném spánku, ústa trochu pootevřená. Její hlava byla poněkud nachýlena vlevo, ruce složené na prsou a ovinuté značně zrezivělým růžencem; její kůže, pod níž bylo vidět rýsující se žíly, dokonale přiléhala ke svalům, rovněž nehty na jejich rukou a nohou byly v dokonalém stavu. Podrobné ohledání pozůstatků prováděli dva lékaři: David a Jordan. Po sejmutí hábitu se ukázalo celé Bernadetino tělo jako živé, bylo elastické a nenarušené v každé své části. Po zkoumání byl sepsán protokol s podpisy lékařů a svědků. Sestry umyly a oblékly Bernadetino tělo do nového hábitu a následně je vložily do nové, dvojité rakve, která byla uzavřena, zapečetěna a opět vložena do

Sv. Bernadeta Soubirousová

původního hrobu. Z vědeckého úhlu pohledu je fakt dokonalého uchování Bernadetiny pozůstatků po 30 letech jejich setrvávání v hrobě plném vlhkosti – což musí podporovat jejich rychlý rozklad, tím více, že její tělo bylo zaživa postiženo různými chorobami – jevem mimořádným a nevysvětlitelným.

Další zkoumání Bernadetina těla se uskutečnilo 3. dubna 1919 – za přítomnosti biskupa z Nevers, policejního komisaře, reprezentantů městské rady a členů diecézního tribunálu. Toto zkoumání proběhlo velice podobně jako o 10 let dříve – pouze s tím rozdílem, že každý ze dvou lékařů, Talon i Comte, zpracoval své hlášení odděleně a bez vzájemné konzultace. Obě zprávy se zcela shodují, a shodují se také s lékařským posudkem z doby před 10 lety, vypracovaným lékařem Davidem a Jordanem.

V roce 1923 vyhlásil papež Pius XI. hr-dinské ctnosti Bernadety Soubirousové, a tím se otevřela cesta k její beatifikaci. Bylo nutné třetí a poslední zkoumání těla, které se uskutečnilo 18. dubna 1925, čili po 46 letech od Bernadetiny smrti. Tehdy byli přítomni: biskup z Nevers, policejní komisař, starosta města a lékařská komise. Po složení vyžadované přísahy byla přinesena rakev a otevřena v kapli sv. Heleny. K překvapení všech přítomných bylo Bernadetino tělo zachovalé v ideálním stavu! Na tomto místě můžeme citovat úryvek ze závěrečného posudku předsedy lékařské

Sv. Bernadeta Soubirousová

komise, dr. Comteho: „Tělo ctihodné bylo netknuté (neporušené), (...) vůbec nepodlehlo procesům hnití a rozkladu, které jsou něčím normálním po tak dlouhém pobytu v hrobě vykopaném v zemi (...).“ Doktor Comte následně publikoval článek ve vědeckém časopise, kde předložil více lékařských detailů: „To, co mě v průběhu zkoumání těla udivilo, byla dokonale zachovaná kostra, všechny spoje, kůže a také elasticita a pevnost svalů (...). To, co mě především přivedlo ke skutečnému údivu, byl stav jater po 46 letech od smrti. Tento orgán, přece tak jemný a křehký, by musel velmi rychle podlehnout rozpadu, nebo ztvárnění a ztvrdnout. Jenomže při jeho přetínání s cílem odebrat relikvii jsem objevil, že má konzistenci elastickou, normální. Okamžitě jsem to ukázal svým asistentům a řekl jim, že tento fakt neodpovídá přirozeným zákonům.“

Pro relikvii byly odňaty kousky jater, sval a dvě žebra. Bernadetino tělo zůstalo v kapli sv. Heleny, která byla zapečetěna do doby beatifikace, uskutečněné

Sarkofág s tělem sv. Bernadety v Nevers

14. června 1925 papežem Piem XI. Dne 18. července 1925 bylo tělo vloženo do průhledného sarkofágu, který byl umístěn do klášterní kaple, po pravé straně hlavního oltáře. Bernadetina kanonizace se uskutečnila v roce 1933 ve Vatikánu.

Budeš-li někdy na pouti v Nevers, pamatuj, že ve skleněném sarkofágu se nachází zázračně uchované, procesem

Jeskyně Massabielle v Lurdách kolem roku 1860

rozkladu netknuté tělo sv. Bernadety Soubirousové. Je to stejná tvář a stejné oči, které 18krát viděly zjevující se Matku Boží v Lurdech; stejné ruce, které v čase zjevení posouvaly zrnka růžence a které vyhrabávaly v bahnitě zemi zázračný pramen; stejné rty, které předaly nevěřícímu proboštovi jméno Panny Marie – Neposkvrněné Početí; to stejné čisté srdce, které bylo zamilované do Lásky. Jak říká Písmo svaté: „Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.“ (Mt 5,8)

Stále trvající zázrak uchování těla sv. Bernadety v neporušeném stavu nás vyzývá k navrácení, k přijetí radostné pravdy o tom, že pro Boha není nemožných věcí a že pro každého člověka je ke štěstí nutné přijetí daru jeho milosrdné lásky. Zázračně zachované tělo sv. Bernadety je rovněž znamením toho, že smrt je počátkem života ve věčnosti a že naše těla vstanou z mrtvých v poslední den. Pamatujme, že Ježíš Kristus v Eucharistii zadarmo dává každému z nás život věč-

ný: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný, a já ho vzkřísím v poslední den.“ (Jan 6,54) A to abychom se nikdy neuzavírali daru věčného života skrze takový život, jako by Boha nebylo, znevažováním svátostí pokání a Eucharistie a zatvrzelostí v hříchu. Pamatujme na to, co říká Bible: „Bohu se nikdo nebude posmívat. Co člověk zaseje, to také sklídí. Kdo zasévá pro své sobectví, sklídí zánik, kdo však zasévá pro Ducha, sklídí život věčný.“ (Gal 6,7–8)

Jestliže žiješ v temnotě nevěry a hříchu, pamatuj, že máš vždycky šanci k návratu. Jestliže se odevzdáš nekonečnému milosrdenství Boha ve svátosti smíření, ve tvém životě se uskuteční zázrak odpuštění hříchů. „K získání tohoto zázraku,“ říká Pán Ježíš sv. Faustyně, „není třeba podnikat dalekou pouť ani konat nějaké vnější obřady, nýbrž stačí s vírou přistoupit k nohám mého zástupce a vypovědět mu svou bídu, a zázrak Božího milosrdenství se plně projeví. I kdyby duše byla jako mrtvola v rozkladu a lidsky vzato by vzkříšení bylo nemožné a všechno by bylo ztraceno, u Boha tomu tak není, zázrak Božího milosrdenství vzkřísí tuto duši zcela úplně. Neboží, kdo z tohoto zázraku Božího milosrdenství nečerpají; budete marně volat, ale bude už pozdě.“ (Deníček, 1448)

*Z Miłujcie się! 3/2022 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Evangelium - Mt 5,13-16

Ježíš řekl svým učedníkům: „Vy jste sůl země; jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali. Vy jste světlo světa. Nemů-

že se skrýt město položené na hoře. A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích.“

Uzdravení nádoru mozku

Když po adoraci padla slova poznání: „Ježíš chce uzdravit mladého chlapce s tmavě ryšavými vlasy z rakoviny mozku“, ztuhl jsem. Osoba, která pronesla ta slova, se zeptala, zda se někdo s nimi identifikuje. Když se nikdo nepřihlásil, nesměle jsem zvedl ruku.

Byl rok 2010, byli jsme zasnoubeni. Monika končila studia, já jsem začínal doktorandskou práci. Už během studií jsem měl zdravotní problémy. Nejdřív to byla operace čelních dutin, později po dlouhou dobu nežit nosu, další zákroky a denně se opakující silné bolesti hlavy mě donutily brát velké množství léků proti bolesti, které po určité době přestaly působit, a navíc způsobovaly problémy se zažíváním. Všechny ty projevy jsem zlehčoval, ale moje snoubenka byla znepokojena stavem mého zdraví – obzvláště bolestmi hlavy. Nakonec jsem se vypravil k neurologovi. Po rutinní prohlídce lékař nezjistil, že by bylo zapotřebí další diagnózy, ale Monika naléhala, že nemohu odejít bez vyšetření hlavy magnetickou rezo-

Karol po operaci mozku

nancí. A tak se také stalo. Během další návštěvy jsem přinesl lékaři výsledky vyšetření. Lékař seděl zahleděn do obrazu rezonance a hrozně dlouho ke mně nepromluvil ani slovo. Po nějakém čase řekl, že výsledky jsou velmi znepokojivé, a poslal mě urychleně na další vyšetření. Neurologická diagnostika neukázala jednoznačné výsledky, naznačovala jediné změnu v pravém čelním laloku o velikosti 2,7 x 3,5 cm – a dostal jsem se na neurochirurgické oddělení. Tam mi nakonec provedli biopsii v místě změny v mozku. Lékař v mé zprávě z nemocnice uváděl, že změny je třeba kontrolovat a sledovat, že je také možno výsledky konzul-

tovat v jiném centru. Neřekl mi ale, že mám glioblastom, čili nádor v mozku... V těžkém stavu, a to i psychickém, jsem se vrátil domů. Do té doby, kromě silných bolestí hlavy, jsem neměl žádné neurologické potíže. Po krátkém vzdoru – proč já? – se do srdce vrátil pokoj, že to tak zřejmě musí být. Jedinou, avšak obrovskou oporou byla pro mě Monika. Začal jsem hledat pomoc u různých specialistů. Názory se různily: jedni doporučovali nádor pozorovat, druzí – odstranit ho.

Můj doktorát se ocitl v nedohlednu, neměli jsme ale pochybnosti týkající se našich životních plánů. Manželství bylo něčím, navzdory onemocnění a vědomí, že může být všelijak, co pro nás znamenalo úplnou jistotu. Dne 30. dubna 2011 jsme uzavřeli svátostný svazek manželský a odstěhovali jsme se do domu svých rodičů na vesnici. Konečně jsem se dostal na konzultaci k profesorovi; po rozmluvě s ním jsem neměl pochybnost, že to, co mi navrhuje, je vhodné. Naplánovali jsme termín operace. V roce 2012 přišel čas na přijetí do nemocnice. A pro nejbližší, zvláště pro mého tchána, čas horoucí modlitby. Moničin táta už dříve odevzdal moji operaci Nejsvětější Matce v prosebné části *Pompejské novény*, a jak nám řekl: „Domluvil jsem se s ní, že jakmile se operace povede, tak vy (já s ženou) se domodlíte děkovnou část.“

Navzdory ohrožení života, které je u zákroků tohoto typu vždycky, proběhla má operace nejlépe, jak jenom mohla, a již ve druhé etapě jsem stál na nohou vlastními silami. Podařilo se odstranit nádor úplně (glioblastom II. stupně) a já jsem neměl žádné neurologické problémy. Po návratu domů jsem se dozvěděl od ženy o domluvě tchána s Pannou Marií, ale bylo pro mne těžké zabrat se do modlitby. Rychle jsem se vrátil k práci v hospodářství a také k doktorátu. Ještě téhož roku nás Pán Bůh obdařil skvělým synem – Juliánem.

Karel

Julianův příchod na svět nebyla žádná jednoduchá záležitost. Po porodu celé oddělení tonulo v obavách a museli zachraňovat můj život, ztratila jsem totiž hodně krve. Všechno mě bolelo, každou chvíli jsem dostávala injekci na celkové znecitlivění. Za několik hodin se situace uklidnila a převezli mě na pooperační sál. Pořád jsem ale měla obtíže s dechem, byla jsem úplně nepohyblivá. Najednou jsem začala vnímat stále silnější bolest v celém těle, od nohou až po hlavu. Měla jsem pocit, že můj život tady na zemi končí. V myšlenkách jsem řekla Bohu, že jestliže to je můj čas, přijímám to, že mě vezme z tohoto světa. Byla jsem klidná a úplně v pohodě. Tehdy se můj tělesný stav začal pomalu zlepšovat; začala jsem normálně dýchat a už jsem nepotřebovala kyslík. Začala několikahodinová transfúze krve a plazmy.

Den, kdy se to všechno stalo, nebyl obyčejný. Bylo 8. září – svátek narození Nejsvětější Panny Marie. Byl to den mého narození do nového života, mého hlubokého obrácení. Modlila jsem se tehdy sama námi Marií slíbenou část *Pompejské novény*. Karel se také pokusil, ale rychle se nechal odradit. Za nějaký čas, jednoho večera, se v mém srdci objevila slova, že se mám odevzdat Marii zcela. Po nejbližší měsíce jsem četla a rozjímal *Traktát o opravdové zbožnosti k Nejsvětější Panně Marii* sv. Ludvíka Grigniona z Montfortu. V květnu jsem začala cvičení přípravy na obětování se, načež jsem se odevzdala Pánu Ježíši skrze Mariiny ruce.

Monika

Za necelé dva roky po narození Julka přišla na svět dceruška Viktorie. V prosinci roku 2015 jsem obhájil s vyznamenáním doktorát. Po obhajobě jsem měl silné migrény se zaživacími potížemi, cítil jsem se špatně fyzicky i psychicky. Nejdříve jsme si mysleli, že je to reakce organismu na veliký stres. Objevila se ale myšlenka, že by bylo dobré vyšetření. Od odstranění nádoru uplynuly čtyři roky. Byli jsme znepokojeni – výsledky vyšetření ukazovaly na obnovení nádoru. Pan profesor mne urychleně zapsal na operaci. V červnu roku 2016 jsem se dostal znovu na stejné oddělení neurochirurgie, kde mi provedli trepanaci lebky a odstranili ještě větší část mozku, kterou tvořily

rakovinotvorné buňky. Operace proběhla rovněž skvěle, a já jsem začal normálně fungovat. Histopatologické zkoumání však ukazovalo, že navzdory odstranění nádoru v úplnosti je u mne nutná co nejdříve radioterapie, a podoba nádoru (III. stupeň) byla rozsudkem pro můj život: příkaz vykonat co nejdříve... Začal jsem s cyklem pro mne nevidaných ozařování. Nepamatuji si už mnoho z té doby; stále jsem pociťoval zmatek, vybuchoval jsem agresí, měl jsem nepřekonatelnou chuť k jídlu, navíc se u mne začaly projevat stále nové celkové potíže. Nedokázal jsem si uvařit čaj, měl jsem problémy s vyjadřováním, objevila se nesoustředěnost, ztráty vědomí, pocit ocitání se nad tělem, dráždivost vůči světlu, vůči zvukům či vůním. V té době jsem se stal pro svoji ženu dalším, nejvíce péči vyžadujícím dítětem v domě.

Po ukončení radioterapie zapojili do léčby roční cyklus chemoterapie. Stav mého zdraví se zhoršoval ze dne na den. Už jsme plánovali, jaké kroky bude muset má žena podniknout po mé smrti, protože samotná léčba měla jenom v nějakém stupni pozdržet můj odchod. Oba jsme byli smířeni s touto situací. Monika poprvé vědomě a zcela svěřila můj život Pánu Bohu a důvěřovala mu, že on ví, co pro nás bude nejlepší. Žena se rozhodla zúčastnit se REO (Rekolekce evangelizační

*Monika a Karol,
autoři svědectví, s dětmi*

obnovy) 250 km od domova a už na druhém setkání dostala vnuknutí, že se musí vroucně modlit za mé uzdravení. Udělala všechno pro to, abychom byli spolu na těch rekolekcích o dnu modlitby za uzdravení. Toho dne jsem poprvé zažil něco neuvěřitelného: Když kněz procházel kolem mne během pozhánání Nejsvětější svátostí, Pán Ježíš mi dovolil pocítit svoji fyzickou přítomnost. Splynula na mne obrovská milost velmi silně pociťovaného pozhánání. Celým tělem mi projelo výrazné horko a moje srdce bilo jako šílené. Když po adoraci padla slova poznání: „Ježíš chce uzdravit mladého muže s tmavě ryšavými vlasy z rakoviny mozku“, ztuhl jsem. Osoba, která pronesla ta slova, se zeptala, zda se někdo s nimi identifikuje. Když se nikdo nepřihlásil, nesměle jsem zvedl ruku. S ženou jsme oba vnímali, že odpovídají naší situaci.

Karol

Po tom setkání se ale stav mého muže nezměnil, spíš naopak – nemoc dále postupovala... Rozhodla jsem se naposledy se zúčastnit setkání na rekolekcích. Poprosila jsem o individuální modlitbu na úmysl muže. Během modlitby z pravé strany hlavy – v místě, kde muž měl nádor mozku – jsem začala vnímat jemné a výrazné chvění, jako by mým tělem procházel proud a vlnění. Dostala se mi slova: „A ti, kteří šli před ním a za ním, volali: »Hosanna! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně!«“ Vrátila jsem se domů, a když jsem uviděla, jak vypadá můj muž, ztuhla jsem překvapením: změna byla viditelná pouhým okem. Po zakončení rekolekcí mi zavolal vedoucí, který se nade mnou modlil, a předal mi slova: „Přineslas paralytika na nůších modlitby, proto bude uzdraven.“ Skrze tato slova velmi vzrostla moje víra v uzdravení, ztratila se všechna moje nejistota – věděla jsem, že můj muž bude úplně zdrav.

Uzdravování trvalo dlouhý čas. Ale týden co týden bylo vidět neuvěřitelné zlepšování Karolova stavu. Všechny jeho neurologické příznaky začaly povolna zanikat, což bylo z medicínského hlediska těžko pochopitelné. Můj muž nebyl schopen uvěřit a přijmout uzdravení, vysvětloval si to tak, že zlepšení zdraví je pravděpodobně výsledkem léčení. Já jsem ale byla absolutně přesvědčena, že se stal

Modlitba postiženého

Prosil jsem Boha o sílu,
abych dosáhl úspěchu.
Učinil mě slabým,
abych si pokorně uvědomil,
že jsem jen člověk.
Prosil jsem za zdraví,
abych dokázal velké věci.

Dal mi nemoc,
abych dělal lepší věci.
Prosil jsem o bohatství,
abych mohl být šťastný.

Dal mi chudobu,
abych byl moudrý.
Prosil jsem o moc,
aby si mě lidé vážili.

Dal mi ubohost,
abych poznal, že potřebuji Boha.

Prosil jsem za druha,
abych nebyl sám.

Dal mi srdce,
abych miloval všechny své bratry.

Prosil jsem o věci,
které by oblažily mé žití.

Dostal jsem život,
abych se mohl radovat ze všech věcí.

Nedostal jsem nic z toho,
oč jsem prosil.

Ale dostal jsem vše,
po čem jsem toužil.

Z archivu Světla

zázrak, jehož svědkem jsem byla. Věděla jsem, že se musí něco stát, aby také Karol uvěřil!

O několik měsíců později jsem přemluvila muže, aby se zúčastnil REO – rekolekční obnovy. Už před začátkem rekolekcí jsme oba měli zvláštní sny. Zdálo se mi, že jsem na faře u svého kněze a domlouvám mši svatou na poděkování Bohu za uzdravení. V jednu chvíli jsem se vzbudila a uvědomila si, že jsem ani jednou Bohu nepoděkovala za to uzdravení. Karolovi se zas zdálo, že potkal kněze, který se ho zeptal: „Co ty tu děláš?“ (na zemi), načež dodal: „Potkal jsem tě v království nebeském.“ Dalšího dne na rekolekcích, když do sálu vstoupil kněz, můj muž ztuhl překvapením. S velkým dojetím řekl, že právě toho kněze viděl ve snu. V průběhu konference se Karola dotkla milost Boží; porozuměl a otevřeně přiznal, že teď ví, že byl skutečně uzdraven Bohem.

Během posledního rekolekčního setkání se konala přímluvná modlitba. Karola pozvali do kaple před obraz Matky Boží Neposkvrněné Průvodkyně. Modlil se nad ním kněz a dvě světské osoby. Jedna z nich během modlitby viděla obraz šňůry s uzly, zatímco druhá osoba sdělila, že Karol má nějaké neukončené záležitosti. Kněz však uvedl slova z Písma: „Kdo přichází ke mně a nedoveze se zřící svého otce a matky, své ženy a děti, svých bratrů a sester, ano i sám sebe, nemůže být mým učedníkem.“ (Lk 14,26) A řekl, že Karol má rozeznat svoje povolání. Muž zpočátku ničemu nerozuměl, ale večer si připomněl, o kterou nedokončenou záležitost jde: nedomodlená děkovná část *Pompejské novény*. Obraz šňůry s uzly vnímal samozřejmě jako růženec. Bezodkladně jsme se rozhodli společně se pomodlit nověnu.

Monika

Jak manželka připomínala, moje uzdravení začalo od přímluvné modlitby, které jsem se navíc fyzicky nezúčastnil. Už tehdy se mnoho lidí za mne modlilo; nyní vím, jak velikou to má moc.

Má chemoterapie trvala přibližně rok, ale již na samém počátku se ukázalo, že se vývoj nádoru u mě zcela zastavil. Během dalších kontrolních vyšetření můj neurolog dlouho prohlížel záznam s rezonancí, načež potvrdil, že nevidí rakovinné buňky. V té době jsem se rovněž začal více blížit k Pánu Bohu, častěji přistupovat ke svátostem a otevírat se působení Ducha Svatého. Všimli jsme si a za-

Snažíme se jít životem s Marií

žívali Boží zásahy v našem životě. Začal jsem fyzicky i duchovně pociťovat pokoj, lásku a v plnosti, spolu se svou nemocí, jsem se odevzdal Pánu Ježíši s myšlenkou, že on má pro mě svůj plán a ví, co je pro mě nejlepší.

Při kající osobní modlitbě odprošování Pána Ježíše za všechny hříchy jsem pociťoval, jak mě někdo fyzicky objímá, pokládá pravou dlaň na moje pravé rameno a říká mi: „Jsem u tebe. Miluji tě.“ Pociťoval jsem obrovskou lásku, která se nedá popsat slovy ani zažít na zemi ve vztahu s jinými lidmi. Byl to pocit přeplnění tak neuvěřitelně silnou láskou, že jsem po nějaký čas potom prosil Boha, aby si mě vzal, poněvadž jsem cítil předchuť nebe... Pán Bůh měl ale vůči mně jiné plány. Všechno ukazuje na to, že mě Pán Ježíš uzdravil skrze Marii duchovně, aby mě mohl uzdravit fyzicky. Odevzdal jsem se Matce Boží podle *Traktátu o opravdové zbož-*

nosti k Nejsvětější Panně Marii sv. Ludvíka Grignonova z Montfortu.

Teď už se dokonce někdy i naše děti účastní setkání Obnovy v Duchu Svätém. Navíc jsme s přítelem založili mužskou růžencovou skupinu a Monika byla jednou z iniciátorek společenství matek modlících se za děti ve farnosti. Snažíme se jít životem s Marií a nepomíjet ji v žádném jeho aspektu.

Každého dne děkuji Pánu Bohu, že mě obdaroval nádhernou ženou, která při mně vydržela v těžké době, která mě v mezičase obdarovala skvělými dětmi. Děkuji především Bohu za to, že mi zvolil takovou cestu, poněvadž jenom tím způsobem jsem se mohl znovu narodit pro život v Pravdě.

Karol

Z Mitujcie się! 1/2022 přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Teresio Bosco

Maminka Markéta (2)

Život matky Dona Boska

MATKA A KARDINÁL

Před několika léty jsem doprovázel kardinála Josepha Ratzingera a arcibiskupa Tarcisia Bertoneho při návštěvě míst, kde žil Don Bosco na Valdoku.

Zastavili jsme se na místě, kde byla zahrada matky Markéty. Vyprávěl jsem o tom, že tam maminka pěstovala zeleninu, která tvořila jedinou přílohu pro Dona

Boska a jeho chlapce, a že jednu neděli odpoledne v souvislosti s hrou na válku část chlapců, která tvořila „poražené vojsko“, vstoupila i přes silný protest maminky do zahrady a poničila čekanku a papriky. Řekl jsem, že všichni salesiáni vědí, jak tím byla maminka velice znechucená a že ten večer pociťovala celou tíhu svých 62 let. Večer jako obvykle spolu s Donem Bos-

kem zašivala roztrhané košile a kalhoty, které chlapci, když šli spát, ponechávali na okraji lůžka, aby je měli ráno spravené (neměli nic jiného na sebe). Najednou položila jehlu vedle olejové lampy a polohlasně řekla: „Jeníku, jsem unavená. Nech mě vrátit se do Becchi. Jsem stará a ubohá. Už nemůžu dál. Nech mě odejít a strávit poslední dny mezi vnučaty.“ Don Bosco se díval matce do tváře a cítil, jak se mu hrdlo stahuje. Nezažertoval, ani z toho nevyvodil morální závěr. Ani nezačal potichu zpívat písničku, jak to mnohokrát dělal, aby zapomněl na obtíže. Nepodařilo se mu říct ani slovo. Jenom pozvedl ruku a ukázal na kříž, kte-

rý visel na zdi. Stará matka pochopila. Znovu sklonila hlavu nad roztrhané košile, nad kalhoty, které měly díry, a pokračovala v zašívání. „Když existuje svatost extázi a vidění, existuje také svatost hrnců, které je třeba umýt, a kalhot, které je třeba spravit. Matka Markéta byla svatá takto.“

Ušli jsme asi deset metrů a přišli jsme ke schodům, které vedou do „světniček Dona Boska“. Kardinál byl zamyšlen. Po několika schodech se zastavil a živým způsobem mi řekl: „Proč jste ji neudělali svatou, tuto matku?“ Pokusil jsem se využít příležitosti: „Eminence, vy víte, že ve Vatikánu až do nedávné doby matky rodin nebyly brány až tak velice v úvahu.“ Zvedl pravou ruku a mávl, jako by chtěl odehnat mouchu: „Teď se však mnohé věci změnilo,“ řekl. Potom dál pokračoval ve výstupu po schodech.

Mezitím se kardinál Joseph Ratzinger stal papežem Benediktem XVI. Já doufám, že také místo maminky Markéty se z vůle papeže změní. Z pokorné „matky“, ukryté ve stínu velikého syna, se stane „blahoslavená“, představená celému Božímu lidu jako model matky a služebnice chudých a opuštěných chlapců.

*Teresio Bosco 27. srpna 2005,
o svátku svaté Moniky*

Kapitola 1

„PŘIPRAVILA PRVNÍ LŮŽKO“

Je květnový večer. Leje jako z konve a ochlazuje se. Na periferii Turína bydlí Don Bosco a jeho matka. Zapálili oheň na ohništi. Sotva vložili při večeři první sousto do úst, najednou někdo naléhavě buší na dveře. Don Bosco se tam jde podívat. (V *Životopisných pamětech - Memorie Biografiche - MB* - popsal tuto scénu tak, jako by byla natočená filmovou kamerou.) Je tam patnáctiletý kluk, vysoký a štíhlý, promočený až na kost, chvějící se zimou. Ten kluk říká: „Prosím vás, dovolte mi, abych u vás na chvíli pobyl. Nemám kam jít.“

„Moje matka ho vzala do kuchyně,“ píše Don Bosco, „vzala ho k ohni, a zatímco se ohříval a sušil, dala mu polévku a chleba, aby se posílil. Zároveň se ho vyptávala, jestli chodí do školy, jestli má příbuzné a co vlastně dělá. On od-

pověděl: »Jsem chudý sirotek, který přišel z údolí Sesia proto, aby hledal práci. Měl jsem tři liry a ty jsem utratil dříve, než jsem stačil něco vydělat. Teď nemám nic a ani nikoho nemám.« Don Bosco se dále informoval, jestli byl u prvního svatého přijímání, jestli byl biřmován. Celý zničený odpověděl, že „ne“. Zatímco dojídal chléb (bylo vidět, že měl dlouho hlad), zeptal se ho ještě: „Kam teď chceš jít?“ – »Nevím.« Prosil pro lásku, aby mohl strávit noc zde v domě, v nějakém koutku. Když to dopověděl, tak se dal do pláče,“ píše Don Bosco. „Moje matka plakala s ním. Já jsem byl celý dojatý.“

V předcházejících týdnech hostili Don Bosco a jeho matka na seníku jiné chlapce, kteří také nevěděli, kam mají jít. Tito však jim ukradli příkrývky a také slámu. „Matka mu říká: »Kdybych věděla, že nejsi zloděj, snažila bych se tě někde uložit. Už mě však okradli, a kdo mi zaručí, že mi neodneseš pryč hrnce?« Chlapec celý vážný – už se usušil – odpověděl: »Pani, jsem chudý, ale nikdy jsem nekradl.« Moje matka s povzdechem pronesla: »Když chceš, tak tě tady na dnešní noc uložím a zítra se Pán Bůh postará.« – »Jen to tak udělejte.«“

Dobrá žena vyšla ven, za pomoci toho sirotka našla několik kousků cihel a rozložila je v kuchyni tak, že na ně mohla

položít slámník. Tak připravila první lůžko v Oratoři.

Tato dobrá žena mu pak pověděla několik slov o nutnosti pracovat, dodržet slovo a o náboženství. Nakonec ho vyzvala, aby se s ní pomodlil. „»Neumím se modlit,« odpověděl. »Opakuj po nás,« řekla mu. On to tak udělal. Aby to však bylo pojištěno, tak zamkla kuchyň na klíč a otevřela ji až ráno. Toto byl první chlapec našeho útulku. Bylo to roku 1847.“

Neznáme přesné datum tohoto „prvního lůžka“ připraveného pro Oratoř. V Božím kalendáři a v kalendáři chudých bylo toto datum velice důležité, protože tohoto deštivého večera začalo druhé mateřství matky Markéty, maminky Dona Boska. První začalo v Becchi, kde dala život dvěma synům, Josefovi a Janovi. Druhé začalo tento večer na periferii Turína a trvalo devět let, poslední maminčina léta. Ona dá život a naději stovce chlapců-sirotků, chudých a opuštěných.

Není možné široce a dlouze popsat „život“ této veliké ženy. Život generála anebo vědce lze popsat. Popsat svatou matku, to však nelze. Svatost maminky je heroismus drobných věcí, který trvá 365 dní v roce. Tento heroismus není složen z dojmavých epizod. Heroismus matky Markéty má celý jako základ chudé chlapce, které je třeba živit polévkou a láskou, roztrhané šaty, které je třeba spravit, hory prádla na vyprání a pohyb mezi hrnci. Mezi skrytou námahou, mezi drobnými věcmi tryskala statečnost křesťanský darovaného života, praktická nauka, veselost chudých, zdravý rozum, důvěra v Boží Prozřetelnost.

Pokusím se načrtnout jemné rysy jejího lidství, velikého jenom v Božích očích a u chudých této země.

*(Pokračování)
Redakčně upraveno*

*Pramen: BOSCO T., Maminka Markéta,
Život matky Dona Boska.
Překlad P. Jan Ihnát.
Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2006.*

(Kniha je vyprodaná.)

Anglikánská církev žádá o odpuštění za historické vazby na otrokářství

„Jsem hluboce zarmoucen. Nastal čas přijmout opatření k vypořádání se s touto hanebnou minulostí.“ Slova arcibiskupa z Canterbury, Justina Welbyho, primase anglikánského společenství, který v minulých dnech požádal o odpuštění za historické souvislosti s otroctvím, jež se prokázaly v případě anglikánského finančního orgánu *Church Commissioners of England*, jsou plná bolesti, ale také odhodlání. Arcibiskup Welby také přislíbil finanční podporu komunitám, které v minulých staletích trpěly otroctvím, a investice ve výši sto milionů liber v příštích devíti letech.

Anglikánská církev to oznámila v návaznosti na nedávné zveřejnění zprávy, která „s nemalým šokem“ představuje výsledky dlouhého výzkumu, jenž byl zahájen v roce 2019 a který se týkal původu a historie správců majetku anglikánské církve, *Church Commissioners*. Tento orgán, jemuž v současnosti předsedá sám arcibiskup Welby, vznikl v roce 1948 částečně díky nadačnímu fondu, který byl založen v roce 1704 za vlády královny Anny Stuartovny, a proto byl nazván *Queen Anne's Bounty*, aby pomáhal nejchudším členům britského duchovenstva. Tento fond však investoval „značné částky“ do *South Sea Company*, britské akciové společnosti založené v roce 1711, která se zabývala transatlantickým obchodem s africkými otroky.

Podle padesátistránkové zprávy pocházelo v letech 1713 až 1850 „třicet procent milodarů, které získala nadace královny Anny, od osob, u nichž byla vysoká nebo velmi vysoká pravděpodobnost, že jsou spojeny s obchodem s africkými otroky v Atlantiku“. Hodnota těchto charitativních organizací dnes činí přibližně 482 milionů liber.

„Je důležité, aby členové *Church Commissioners* byli transparentní ohledně naší minulosti, abychom mohli co nejlépe podporovat poslání a službu anglikánské církve dnes i zítra,“ uvedl místopředseda tohoto orgánu, David Walker, biskup z Manchesteru. „Zjištění, že předchozí

fond měl vazby na obchodování s lidmi přes Atlantik, je ostudné a hluboce toho litujeme. Budeme se snažit napravit chyby minulosti tím, že budeme investovat do lepší budoucnosti, což hodláme učinit prostřednictvím oznámeného plánu nápravy. Doufáme, že tak vytvoříme trvalý pozitivní odkaz, který bude sloužit komunitám postiženým otroctvím v minulosti.“

Sto milionů liber, které budou vyplaceny počínaje letošním rokem, bude použito na financování rozsáhlého programu investic, výzkumu a různých závazků předložených anglikánskou církví.

Zprvce bude zřízen nový investiční fond, který zajistí „lepší a spravedlivější budoucnost pro všechny, zejména pro komunitu postižené historickým otroctvím“.

Justin Portal Welby (narozen 6. ledna 1956), biskup anglikánské církve, od roku 2013 slouží jako 105. arcibiskup z Canterbury

V červenci 2013 se Welby vyslovil proti webům pro poskytování tzv. rychlých a „bezpečných“ půjček před výplatou a zavázal se, že anglikánská církev bude podporovat družstevní záložny, protože společnost potřebuje poskytnout alternativu k velmi nákladným a klamným formám finanční pomoci.

tvím“. Rozšíření fondu umožní zejména financování projektů zaměřených na „zlepšení příležitostí pro tyto komunity“.

Anglikánská církev také provede další šetření, včetně zkoumání historie *Church Commissioners*, „pomůže diecézím a farnostem zkoumat a řešit jejich historické vazby na otroctví a jejich osvědčené postupy sdílet s ostatními organizacemi“. Samotná arcidiecéze Canterbury právě otevřela výstavu v Lambethském paláci, kde jsou prezentovány dokumenty z archivu knihovny, jejichž prostřednictvím lze vysledovat vazby mezi anglikánskou církví a otroctvím. Můžeme se podívat na záznamy fondu královny Anny, na anonymní dopis napsaný otrokem roku 1723 „londýnskému arcibiskupovi“. Vystavena je také misijní kniha z roku 1808, vydaná speciálně pro otroky, kde byly pasáže z Bible záměrně upraveny tak, aby z nich byly odstraněny všechny zmínky o osvobození z otroctví.

V neposlední řadě se *Church Commissioners* zavázali „řešit a potírat moderní otroctví a porušování lidských práv a usilovat o řešení nespravedlnosti a nerovnosti“. Pokud jde o další kroky, které je třeba podniknout, anglikánská církev oznámila, že „bude zřízena nová kontrolní skupina, složená převážně ze zástupců komunit postižených otroctvím, která bude pracovat společně se správcem majetku“. Ti se také hodlají osobně zapojit do boje proti moderním formám otroctví. „Jsme si vědomi toho, že naše rozhodnutí investovat sto milionů liber přichází v době, kdy mnoho lidí a místních církví čelí značným finančním problémům,“ komentoval manchesterský biskup. „Samotná anglikánská církev se již zabývá řešením dalších pochybení, kterých se dopustila v minulosti. Zůstáváme zcela věrni svému poslání,“ dodává, „a jsme přesvědčeni, že námi provedený výzkum a naše následná reakce pomohou dnes i v budoucnu.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
17. 1. 2023 (Redakčně upraveno)

O duchovní neútěše

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

svědomí“, je velmi krásná: výčitky svědomí, to všichni známe. Výčitky svědomí (v italštině doslova „hryzáni svědomí“, pozn. překl.): doslova je to svědomí, které hryže, které nedává pokoj. Alessandro Manzoni v knize *Snoubenci* nádherně popsal výčitky svědomí jako příležitost změnit svůj život. Jedná se o slavný dialog mezi kardinálem Bedřichem Boromejským a Nejmenovaným, který po strašlivé noci předstupuje zcela rozpolcen před kardinála, jenž se k němu obrací překvapivými slovy: „Přinášíte mi dobrou zprávu – a pořád mi ji odpiráte?“ – „Já? Dobrou zprávu? Já mám peklo v srdci (...). Povězte mi, když to víte, jakou dobrou zprávu čekáte od člověka, jako jsem já?“ – „Že se Bůh dotkl vašeho srdce a že chce, abyste se stal jeho dítětem,“ odpověděl klidně kardinál. (Alessandro Manzoni, *Snoubenci*, Odeon 1973, kap. XXIII) Bůh se dotkne tvého srdce a něco do tebe vstoupí, smutek, výčitky svědomí, a to je pozvání vydat se na cestu. Boží člověk si umí do hloubky všimnout toho, co se děje v srdci.

Je důležité naučit se číst smutek. Všichni víme, co je smutek: všichni. Víme však, jak ho číst? Víme, jak pochopit, co pro mě znamená ten dnešní smutek? V dnešní době je smutek většinou vnímán negativně, jako zlo, kterému je třeba za každou cenu uniknout, a přitom může být nepostradatelným životním probuzením, které nás vybízí k objevování bohatších a plodnějších krajin, které pomíjivost a únik nemožňují. Svátý Tomáš definuje smutek jako bolest duše: podobně jako nervy těla probouzí naši pozornost k možnému nebezpečí nebo k opomíjenému dobru (srov. STh I-II, q. 36, a. 1). Proto je nepostradatelný pro naše zdraví, chrání nás, abychom neublížili sobě ani ostatním. Bylo by mnohem vážnější a nebezpečnější tento pocit nevnímat a jít dál. Smutek někdy funguje jako semafor: „Stůj, stůj! Tady je červená. Zastav!“

Pro ty, kdo touží konat dobro, je naopak smutek překážkou, kterou nás chce pokušitel odradit. V takovém případě musí člověk jednat přesně opačně, než jak je mu navrhováno, a je třeba být odhodlán

pokračovat v tom, co si předsevzal (srov. *Duchovní cvičení*, 318). Pomysleme na práci, studium, modlitbu, přijatý závazek: kdybychom je opustili, jakmile bychom pocítili nudu nebo smutek, nikdy bychom nic nedokončili. To je také zkušenost společná duchovnímu životu: cesta k dobru, jak nám připomíná evangelium, je úzká a do kopce, vyžaduje boj, vítězství nad sebou samým. Začnu se modlit nebo se věnovat nějakému dobrému dílu, a kupodivu právě tehdy mě napadají jiné věci, které bych měl udělat – a nemodlit se a nedělat žádoucí dobré věci. Tuto zkušenost máme všichni. Pro ty, kdo chtějí sloužit Bohu, je důležité, aby se nenechali vést neútěchou. A tedy na toto „Ale ne, nechce se mi, je to nuda...“ buďte opatrní. Někteří lidé se bohužel rozhodnou opustit život modlitby nebo volbu, kterou učinili, manželství či řeholní život, hnáni neútěchou, aniž by se předtím zastavili a prostudovali tento stav myslí, a to zvláště bez pomoci průvodce. Moudré pravidlo říká, že nemáte dělat změny, když jste v neútěše. Dobré či špatné rozhodnutí se pozná spíše až po čase než podle momentální nálady.

Je zajímavé, že v evangeliu Ježíš odmítá pokušení pevným postojem (srov. Mt 3,14–15; 4,1–11; 16,21–23). Situace pokušení k němu přicházejí z různých

stran, ale vždy, když v něm naleznou rozhodnost a odhodlání plnit Otcovu vůli, selžou a přestanou mu bránit v cestě. V duchovním životě je zkouška důležitým momentem, Bible nám to výslovně připomíná a říká: „Přicházíte-li sloužit Pánu, připravte se na pokušení.“ (Sir 2,1) Chcete-li jít správnou cestou, připravte se na to, že vás čekají překážky, pokušení, chvíle smutku. Je to, jako když profesor zkouší studenta. Když vidí, že zná podstatu předmětu, už nenaléhá: zkoušku složil. Musí však projít tímto testem.

Pokud umíme projít osamělostí a neútěchou s otevřeností a vnímavostí, můžeme z toho vyjít lidsky i duchovně silnější. Žádná zkouška nebude nad naše síly. Ale neútekejte před zkouškami. Podívejte se, co tato zkouška znamená, co znamená, že jsem smutný: Proč jsem smutný? Co to znamená, že jsem v neútěše? Co to znamená, že jsem opuštěný a nemohu jít dál? Svátý Pavel nám připomíná, že nikdo není pokoušen nad své síly, protože Pán nás nikdy neopouští a s ním v blízkosti můžeme překonat každé pokušení (srov. 1 Kor 10,13). A pokud ho nepřekonáme dnes, znovu vstaneme, půjdeme a překonáme je zítra. Ale nezůstávejte mrtví – řekněme si to takto – nezůstávejte poražení kvůli chvíli smutku a neútěchy: Jděte dál. Odvahu! Kéž vám Pán na této cestě duchovního života požehná.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs
(Redakčně upraveno)

POZVÁNKY Z DIECÉZNÍHO CENTRA PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ

– poutní cesty, duchovní obnovy, biblické tance

24. 4. – 27. 4. 2023 – duchovní obnova s P. Dr. Jiřím Vojtěchem Černým v příjemném prostředí Krkonoš, Marianum, Janské Lázně.

3. – 9. 5. 2023 – mimořádný poutně-poznávací zájezd do světoznámých Lurd s pobytem v ministátě Andorra a návštěvou Barcelony (o tuto cestu je velký zájem, doporučujeme neváhat).

31. 5. 2023 – akademie pro aktivní třetí věk, novinkové téma: *Biblické tance*, Hradec Králové, Nové Adalbertinum.

3. 6. – 9. 6. 2023 – poutně-poznávací a odpočinkový zájezd na nádherný chorvatský ostrov Mljet – po stopách sv. Pavla a za přírodními krásami s možností návštěvy poutního místa Medžugorje.

19. 6. – 24. 6. 2023 – zájezd do úchvatného Jižního Tyrolska – Dolomit – poutní místa, nenáročná procházky, odpočinek v krásné přírodě.

Přihlášky a informace: Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 32, 500 03 Hradec Králové

• tel.: 737 215 328, 734 435 360, 495 063 661 • e-mail: dcs@bihk.cz • web: www.simeon.cz
Přihlašování na všechny uvedené akce již probíhá. Těšíme se na setkání s vámi!

Pondělí 6. 2. 2023

6:05 Bez tebe to nejde: Umění a potřeba říci druhému ne **7:10** V pohorách po horách: Vítkovská vrchovina **7:20** Vezmi a čti: Leden 2023 **7:35** Setkání: Petr Fiala **7:45** Ghana – Město Boží **8:15** Buon giorno s Františkem **9:10** Mezi pražci (113. díl): Únor 2023 **10:00** Outdoor Films s Markem Hýžou (9. díl): Vodáctví a život beru s pokorou **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poníky, Poníky **13:35** Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči **14:05** Za obzorem: Rakovina a mládí [L] **14:35** V souvislostech **15:00** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Svědectví [P] **15:50** Na startu **16:10** Interview s Bohem **18:05** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Ježíšův křest **18:20** Dominika na Mohelnickém dostavníku **18:50** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **19:20** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Krajina okolo Javořice **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Rok 2022 s papežem Františkem [P] **21:15** Za obzorem: Rakovina a mládí **21:50** Noemova pošta: Únor 2023 **22:50** Věrní kysuckým tradicím **23:15** Jak potkávat svět: S P. Ladislavem Heryánem SDB **0:35** Fotografa lidských duší **0:53** Mexiko – země indiánů **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 7. 2. 2023

6:05 Bez tebe to nejde: Zameř si před vlastním prahem **7:05** 50 let Boží milosti **7:20** Za operou **8:10** Grotosky Laurela a Hardyho: Už zas je tady **8:35** V souvislostech **9:10** Dokořán: S Petrem Pavlíkem **10:00** V pohorách po horách: Kráfova studňa – Velká Fatra **10:10** Noční univerzita: Stali jsme se divadlem pro anděly? **11:10** Bradi Barthová **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Nebe nad hlavou **13:05** Grotosky Bustera Keatona: Frigo a strážníci **13:25** Pakistan – Neodvracejte oči **14:05** Nebojte se... **15:10** O starých Starých Hamrech **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Klapka: S Jitkou Havlovou **17:30** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **18:05** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Pokoušení na poušti **18:15** Bratr oheň: Když nás povolá František **18:45** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **19:15** Viac ako pieseň (5. díl): Lucia Launerová a pieseň Můj Abba **19:25** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Výpravy do divočiny [L] **21:30** Chorvatsko – Moře modliteb [P] **22:05** Radek Baborák & Orquestrina na Crossroads 2021 **23:00** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **23:55** Terra Santa News: 1. 2. 2023 **0:15** Čas pro Malawi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 8. 2. 2023

6:05 Bez tebe to nejde: Pomoz mi s životem **7:10** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2023 **7:30** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Vranovsko – Bitov – Bílý kříž **8:00** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Svědectví **8:40** V pohorách po horách: Rakytov – Velká Fatra **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:00** Hlubinami vesmíru s doc. Güntherem Kletetschkou: Geofyzika planet a Webb **10:45** Grotosky Laurela a Hardyho: Nástrahy pijáctví **11:10** Sochař Klose **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Clarinet Factory na Crossroads 2021 **13:25** Plody Medžugorje

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

14:05 Rok 2022 s papežem Františkem **14:55** Zdeněk Pololánik, skladatel **15:25** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2023 **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín: Sr. Eliška Pretschnerová **16:00** Jak potkávat svět: S Petrem Sovičem **17:30** Jak roste chléb **18:05** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Svatba v Káně **18:20** Strýček Emu: Hromnice **18:30** Křížovatka v Příchovicích **19:25** Terra Santa News: 8. 2. 2023 [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše [L] **21:10** Adorace [L] **22:15** Noční univerzita: Závďavek věčnosti [P] **23:00** Generální audience papeže Františka **23:20** Bible pro Severní Koreu **0:00** Duchovní malby: Sixtinská kaple **0:25** Svědectví života – Michal **0:45** Hovory z Rekovic: Liselotte Rokyta **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 9. 2. 2023

6:05 Bez tebe to nejde: Doma není nikdo prorokem **7:05** Chorvatsko – Moře modliteb **7:35** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr ZUŠ VI. Ambrose Prostějov **8:15** Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka **8:35** Terra Santa News: 8. 2. 2023 **9:10** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství **10:00** Vezmi a čti: Leden 2023 **10:15** Noemova pošta: Únor 2023 **11:15** Dědek a jeho kreslený svět: Ty máš teda ránu **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: S Petrem Pavlíkem **13:35** Generální audience papeže Františka **14:05** Mezi pražci (113. díl): Únor 2023 **14:50** V pohorách po horách: Křížový vrch – Adršpašské skály **15:00** Povzbuďenia (2. díl): Mária Škovierová **15:15** Hlubinami vesmíru s doc. Güntherem Kletetschkou: Geofyzika planet a Webb **16:00** Zpravodajské Noeviny: 7. 2. 2023 **16:20** Výpravy do divočiny: Afrika dr. Emila Holuba **17:25** Harfa Noemova: Operní předehry **18:05** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:10** Ovečky: 6. neděle v mezidobí [P] **18:35** Příběhy z Dobré Knihy: Zázračný rybolov **18:45** Libérie – Sen krejčího **19:15** Magion – příběh družice **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře [L] **21:50** Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Martin Palouš [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Josef a jeho bratři **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 10. 2. 2023

6:05 Bez tebe to nejde: Je matka církev mateřská? **7:10** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok A **7:55** Grotosky Laurela a Hardyho: Nástrahy pijáctví **8:20** Pákistán: Svoboda pro zajaté **8:50** Dědek a jeho kreslený svět: Sliby chyby **9:10** Jak potkávat svět: S Jiřím Černým **10:30** Setkání: MUDr. Róbert Teleky – Muzeum kardinála Štěpána Trochty ve Francově Lhotě **10:40** Rok 2022 s papežem Františkem **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední

modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dominika na Mohelnickém dostavníku **13:20** Princ, který si vybral Dona Boska **14:15** Když bolí duše **15:25** Cvrlikání (69. díl): Plachý host **16:35** Skleněná múza **16:45** Výpravy do divočiny **18:05** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Uzdravení ochrnutého **18:20** Poletuchy: Na skok do krabice **19:05** Toulky po Slovensku – Kremnica **19:15** Absolventi: Anna Poláková **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír [L] **20:30** Kulatý stůl: Manželství nejen v dnešním světě [L] **21:50** V pohorách po horách: Volovec – Roháče **22:05** Dobrodružství před kamerou **23:15** Na startu **23:40** Letem jazzem: Cole Albert Porter – zpívá Martin Chodúr **0:45** Kaplani naděje: Sr. Anna Vendula Malichová **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 11. 2. 2023

6:05 Bez tebe to nejde: Ten umí to a ten zas tohle **7:05** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **7:50** Sedmihlásky (123. díl): Plače kočka celý den **7:55** Animované biblické příběhy: Jan Křtitel **8:25** Ovečky: 6. neděle v mezidobí **8:50** Strýček Emu: Hromnice **9:00** Bratr oheň: Když nás povolá František **9:40** Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Martin Palouš **9:55** Noční univerzita: Jan Špilar – Choení bez omrzení **10:40** Lucy Grimble (UK) – koncert: Festival UNITED – Vsetín 2019 **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Duchovní menu: Záznam primiční mše svatě P. Jana Slavíka **13:25** Pod lampou **15:25** Práce jako na kostele **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín: Sr. Eliška Pretschnerová **16:00** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **16:50** Neřež na Folkových prázdninách **18:00** Slovo na neděli: 6. neděle v mezidobí [P] **18:20** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo (1. díl): Ruská Golgota **18:50** Dědek a jeho kreslený svět: Máme to pod kontrolou? **18:55** Chorvatsko – Moře modliteb **19:25** V souvislostech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Dobrodružství před kamerou [P] **21:35** František: Francesco, 1989 **23:50** Jak potkávat svět: S Vladimírem Mertou **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 12. 2. 2023

6:05 Biblická studna: S Petrem Pokorným **7:05** Libérie – Sen krejčího **7:35** Dokořán: S Petrem Pavlíkem **8:20** Slovo na neděli: 6. neděle v mezidobí **8:40** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře **10:05** Poutníci času [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza **13:30** Muzikanti, hrajte **14:10** Dobrodružství před kamerou **15:20** František: Francesco, 1989 **17:30** Paměť národa – Tváře vzdoru 1989: Martin Palouš **18:00** Sedmihlásky (89. díl): Cantilena sacrae Bohemiae **18:05** Bratr oheň: Protest proti řádovým pravidlům [P] **18:35** Animované biblické příběhy: Narodil se Král **19:00** Ovečky: 6. neděle v mezidobí **19:25** Strýček Emu: Valentýn [P] **19:40** Dědek a jeho kreslený svět: Jako černá deka **19:45** Přejeme si... **20:05** Pokoj vám!: Modlitba za mír **20:25** Jitka Molavcová – Láska to (ne) jsou jen písmena: Recitál – cyklus komorních koncertů **21:50** Tichý hlas pod věží: Čáslav – město Panny Marie [P] **22:15** Výpravy do divočiny **23:20** Hřiňovský kostelík na Islandu **23:55** Tíha oběti **0:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 6. 2. o 13:05 hod.:

Umučenie sv. Jany z Arku (dokument)

Dokumentárny film nám predstavuje život a výnimočnú misiu obyčajného, a pritom odvážneho dievčaťa, svätej Jany z Arku.

Utorok 7. 2. o 20:20 hod.: Desať Božích (12)

V poslednom diele série relácie 10 Božích sa stretli v diskusii ľudia, ktorých sme mohli vidieť v predošlých dieloch. Spolu s moderátorom sme sa pozreli na to, ako sa im darí žiť nový život dnes.

Streda 8. 2. o 16:35 hod.: Dá sa to aj inak

Ako správne viesť dialóg? Ako veľmi je dôležité vedieť sa počúvať a úprimne sa zaujímať o toho druhého, snažiť sa ho pochopiť? Čo v mojej komunikácii môžem robiť inak? To sú otázky, na ktoré chceme v relácii „Dá sa to aj inak“ spoločne hľadať odpovede.

Štvrtok 9. 2. o 21:25 hod.: Medzi nebom a zemou

Publicistika Mariána Gavendu s hosťami o rôznych témach.

Piatok 10. 2. o 20:40 hod.:

Don Alberione – Boží vydavateľ

Dokument rozpráva o živote a obrovskom diele kňaza Dona Jakuba Alberioneho, zakladateľa Spoločnosti svätého Pavla, alebo jednoducho paulínov.

Sobota 11. 2. o 20:30 hod.:

Bernadeta: Zázrak v Lurdoch (film)

V roku 1858 sa Bernadete Soubirousovej, chudobnej dievčine z Lúrd, zjavila Panna Mária až osemnásťkrát. Ľudia jej spočiatku neverili. Ale vďaka jej úprimnosti, nevinnosti a vytrvalosti mnohí predsa uverili.

Nedeľa 12. 2. o 18:00 hod.:

**Láska a rodičovstvo (3) /
 Zodpovedné otcovstvo**

Výchova, zodpovednosť, demografia. O týchto aj iných témach budú v tretej časti hovoriť odborníci i rodičia detí.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. – 11. ÚNORA 2023

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 2.		PO 6. 2.		ÚT 7. 2.		ST 8. 2.		ČT 9. 2.		PÁ 10. 2.		SO 11. 2.			
Antifona	812	912	1692	1907	841	945	857	961	873	978	1741	1961	1653	1870		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	1693	1907	842	945	857	962	873	978	1742	1961	1653	1870		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1693	1908	847	950	861	966	877	983	1743	1962	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	692	781	1694	1908	847	950	861	966	877	983	1307	1963	1308	1451		
Prosby	817	917	1694	1908	847	951	861	966	878	983	1744	1963	1655	1872		
Závěrečná modlitba	692	782	1306	1449	847	951	1306	1449	878	984	1307	1450	1308	1451		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	692	782	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
SO 4. 2.																
Hymnus	807	907	821	922	1698	1913	852	956	867	972	883	989	1746	1965	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1701	1916	856	960	871	976	887	994	1749	1968	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	692	781	692	782	1701	1916	856	960	871	977	887	994	1750	1969	693	782
Prosby	811	911	826	927	1702	1917	856	960	872	977	888	994	1750	1969	918	1028
Záv. modlitba	692	782	692	782	1306	1449	857	961	1306	1449	888	995	1307	1450	693	783
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 5. 2. – 5. neděle

v mezidobí

1. čt.: Iz 58,7–10

Ž 112(111),4–5.6–7.8a+9

Odp.: 4a (*Spřavedlivý září v temnotách jako světlo.*)

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 2,1–5

Ev.: Mt 5,13–16

Pondělí 6. 2. – památka

sv. Pavla Mikiho a druhů

1. čt.: Gn 1,1–19

Ž 104(103),1–2a.5–6.10+12.24+35c

Odp.: 31b (*At se Hospodin těší ze svého díla!*)

Ev.: Mk 6,53–56

Úterý 7. 2. – ferie

1. čt.: Gn 1,20–2,4a

Ž 8,4–5.6–7.8–9

Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)

Ev.: Mk 7,1–13

Středa 8. 2. – nezávazná

památka sv. Jeronýma Emilianiho nebo sv. Josefiny Bakhity

1. čt.: Gn 2,4b–9.15–17

Ž 104(103),1–2a.27–28.29bc–30

Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)

Ev.: Mk 7,14–23

Čtvrtek 9. 2. – ferie

1. čt.: Gn 2,18–25

Ž 128(127),1–2.3.4–5

Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)

Ev.: Mk 7,24–30

Pátek 10. 2. – památka

sv. Scholastiky

1. čt.: Gn 3,1–8

Ž 32(31),1–2.5.6.7

Odp.: 1a (*Šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost.*)

Ev.: Mk 7,31–37

Sobota 11. 2. – nezávazná památka Panny Marie Lurdské

1. čt.: Gn 3,9–24

Ž 90(89),2.3–4.5–6.12–13

Odp.: 1 (*Pane, tys nám býval útočištěm od pokolení do pokolení!*)

Ev.: Mk 8,1–10

SVATÍ K NÁM PROMLOUVAJÍ

KÁZÁNÍ BĚHEM ROKU

Bernard z Clairvaux • Z latiny přeložila Markéta Koronthályová • Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká • Úvod Dom Samuel M. Laurus OCSO • Překlad úvodu Tereza Hodinová

Sbírka kázání sv. Bernarda z Clairvaux pro liturgické mezidobí. Soubor obsahuje 38 kázání pro různé příležitosti: Zvěstování Páně, Narození sv. Jana Křtitele, svatých apoštolů Petra a Pavla, Nanebevzetí a Narození Panny Marie, sv. Michaela archanděla, Všech svatých či Výročí posvěcení kostela. Svatý Bernard chce ve svých posluchačích prohlubovat touhu po Bohu, seznamuje je s prostředky, jak se s Bohem v pravdě a lásce sjednocovat, jak vést život prosté, vroucí modlitby a odevzdanosti do Božích rukou. Své promluvy adresuje svým spolebratřím mnichům, s užitekem si je ovšem může přečíst každý, kdo touží odpovídat na Boží volání.

KRYSTAL OP, s.r.o.

Váz., přebal, 155x219 mm, 360 stran, 430 Kč

RODINNÁ BIBLE

BIBLE • ČESKÝ EKUMENICKÝ PŘEKLAD • PÍSMO SVATÉ STARÉHO A NOVÉHO ZÁKONA VČETNĚ DEUTEROKANONICKÝCH KNIH
Přeložily ekumenické komise pro Starý a Nový zákon

Unikátní velkoformátové vydání Bible v českém ekumenickém překladu. Orientační výřezy umožňují rychlé vyhledávání jednotlivých knih.

Česká biblická společnost • 24. (15. opravené) vydání

Váz., 210x277 mm, 1 502 stran, 1 190 Kč

SVĚDECTVÍ

ODPUSTILA JSEM • OBNOVA SRDCÍ PO GENOCIDĚ VE RWANDĚ

*Immaculée Ilibagiza • Steve Erwin (ed.)
Z angličtiny přeložila Marie Sommerová
Redakce Kateřina Lachmanová*

Kniha je nesmírně silným svěděctvím o lásce, která je silnější než smrt: o tom, jak se Immaculée podařilo vzdát se touhy po pomstě a z hloubi srdce odpustit vrahům své rodiny. V síle této životodárné zkušenosti zatoužila vnášet lásku a naději i do svého okolí, a vůbec do mnoha dalších lidských srdcí rozervaných nenávistí. V závěru radostně dosvědčuje, jak po dvaceti letech celá její zpusťosená země doslova „povstává z popela“, a to fyzicky i duchovně.

Pavel Nebojsa - Doron • Vydání druhé, v Doronu první
Brož., 130x190 mm, 244 stran, 369 Kč

Z HISTORIE

ODTAJNĚNÉ ARCHIVY Vatikánu

*Johan Ickx • Z angličtiny přeložil Lubomír Košnar • Redigovala Dana Bryndová
Odpovědný redaktor Jan Šindelka*

Dne 2. března 1939 byl papežem zvolen kardinál Eugenio Pacelli, který si dal jméno Pius XII. Měl nadlidský úkol: provést církev strašlivými roky druhé světové války. Po jejím skončení jej oslavovali jako zachránce Říma, politici i přední židovské osobnosti chválili jeho činy. Zanedlouho se tento náhled radikálně proměnil. Padala obvinění, že mlčel. V určitých kruzích se z něj stal bezmála spojenec Němců. Jaká je pravda? Tu se vám snaží ukázat autor knihy Johan Ickx, přes deset let působící v archívech Svatého stolce. Rozkrývá promyšlenou dobovou špionážní síť Vatikánu, jejíž hlavou byl právě papež Pius XII. a která ze spárů nacistů vyprostila tisíce lidí.
Euromedia Group, a.s. • Váz., přebal, 150x232 mm, 368 stran, 499 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

2019/12030

TZ

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc